

**Rostislav Taud: Patří komiks do literatury? Aneb Literární povaha komiksového díla
(posudek vedoucího diplomové práce)**

Po diplomové práci Pavla Kořínka (2006) byla odevzdána druhá diplomová práce, která se na naší půdě věnuje komiksu, tentokrát již ne z všeobecně mapující, ale zacílené perspektivy. Rostislav Taud v ní řeší stěžejní otázky vztahu komiksu a literatury a vztahu komiksu vůči literárněteoretickému diskursu. A hned na úvod je třeba říci, že tyto otázky řeší produktivně, na základě důkladné obeznámenosti s odbornou literaturou k tématu i s adekvátně náročným pojmovým aparátem, a přitom je řeší svěže, čtivě a s dostatečnou sebereflexí toho, co činí.

Vstupní kapitolu práce tvoří komparace postulátů, které jsou obvykle přijímány jako vymezení literatury, s postuláty vymezujícími komiks. Diplomant produktivně zkoumá využitelné shody i rozdíly a na této vratké půdě, v níž hrozí sklouznutí do paušalizace či vágnosti, se pohybuje obezřetně: zkoumá odlišnou textovost, odlišné způsoby využití jazyka a jeho postřehy především o artefaktičnosti jsou původní a podnětné i pro literárněvědné uvažování. Nejenže dokáže aplikovat literárněteoretickou, především naratologickou vybavenost na materiál komiksů, ale zpětně – použitím těchto postupů na neortodoxní, jinakostní materiál nabízí i řadu podnětů zpět směrem k naratologii. V tomto ohledu se mi jako nejpodnětnější jeví jeho uvažování i způsobech recepce komiksů.

Práce vyniká také nadstandardním textovým provedením. Nejde jen o stránku grafickou a o využití dostatečně reprezentativního materiálového vzorku, sloužícího nejen jako ilustrace, ale i jako podnět k domýšlení. Jde i o textovou provázanost, hutný a přesný jazyk vyjadřování, ale také hravost a odstup, který je na práci patrný. Užitečný je i vyčerpávající soupis literatury, včetně zvládnutého způsobu citování online zdrojů.

Myslím, že se nám touto prací dostává nejen důkazu o diplomantových schopnostech zakončit univerzitní studium, ale dostává se nám i nadstandardní diplomové práce, která podstatným způsobem přináší podněty pro oblast, jež sice není centrem bádání našeho ústavu, ale kterou již ani nemůžeme povýšeně ignorovat: Ukazuje se, že komiks nemá smysl držet mimo oblast estetické hodnoty jako „pokleslý žánr“, jak tomu bylo a leckdy ještě je v českém akademickém prostředí, ale že je třeba jej vzít v potaz při všech teoretizacích, které se zabývají oblastí vyprávění, textovosti, adaptací literárního textu atd. Z těchto důvodů práci **rozhodně doporučuji k obhajobě.**

V Praze dne 8. 9. 2008

Doc. PhDr. Petr Bílek, CSc.